

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

Conforme,
Lletrada d'assessorament i
defensa jurídica

Conforme,,
La cap del Servei Jurídic

Signat digitalment per: Bàrbara
Marta López Ripoll (TCAT)
Data: 2026-04-28T09:13:44

Signat digitalment per: Núria
Bartolí Forn - DNI 8365 (TCAT)
Data: 2026-04-30T15:25:27

Referència	RP 13/2025
-------------------	------------

Assumpte

Reclamació patrimonial presentada per la Sra. (en representació de)
--

Vista la reclamació patrimonial presentada en data 03/03/2025 per la Sra. , en representació del seu fill , per una caiguda en data 21/02/2025 -al seu parer- pel mal estat del paviment, en el carrer Lorenzo Serra, en concret, en el pas de vianants, d'aquesta ciutat.

Vist que la persona interessada exposa que el seu fill va partir un caiguda a la via pública degut, segons la reclamant, al mal estat de la via ja que hi havia un forat. Indica que es va personar la policia local i van fer l'acta núm. 263/2025. Aporta juntament amb la instància, les fotografies de la ferida del boca del seu fill i del forat de la carretera.

Vist que es va demanar informe a la Policia Local, en data 05/03/2025 van indicar que: *"En relació al vostre email relatiu a una reclamació presentada per la Sra. sobre uns fets ocorreguts el dia 21/02/2025 al Pg Llorenç Serra, us informem que revisats els comunicats de serveis i el centre de control de trucades de la Sala 092 no hi ha constància dels fets que es descriuen"*.

Vist, l'informe de 05/05/2025 del Departament de Manteniment de Via Pública, en el que conclou: *"(...) S'observa una superfície amb desperfectes localitzats amb un pla continu i amb bona visibilitat, però amb profunditat per provocar alguna caiguda peatonal"*.

Vist que, no constava tota la informació necessària per tramitar la seva reclamació, mitjançant ofici de 06/08/2025, se li va requerir a la interessada perquè, en el termini de 10 dies: 1) indiqués la data, la hora i el número/punt concret del lloc on van passar els fets, 2) especificqués els danys patits, 3) acredités documentalment la relació de causalitat entre els danys produïts i el funcionament del servei públic i 4) aportés la quantificació econòmica de la indemnització sol·licitada per les lesions i els danys. Havent-li estat degudament notificat en data de 25/08/2025.

Vist que, la reclamant en aquest termini, no va esmenar el tràmit conferit ni va aportar cap documentació.

Atès l'article 82 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), en data 16/10/2025 es va fer ofici per donar tràmit d'audiència a la interessada, i dins el mateix període de 10 dies, se li va fer arribar còpia de tota la documentació que obrava en l'expedient, per a poder fer al·legacions. Havent-li estat notificat personalment en data de 20/10/2025.

Vist que, la reclamant en aquest termini, tampoc ha aportat cap documentació ni fet noves al·legacions al respecte.

Vista la posterior comunicació de la Policia Local, en data 12/12/2025, en la que van adjuntar còpia de l'acta del servei de data 21/02/2025: *"(...) Que su hijo, , de dos años de edad*

se encontraba sobre una moto de juguete movida por el impulso de sus piernas y que al llegar a un socavón en la calzada ha caído al suelo golpeándose la boca. Que los agentes actuantes confirman que en el paso de peatones existe un agujero/socavón en la calzada que puede ser objeto de más caídas ya que el lugar en donde se encuentra es un lugar de gran cantidad de personas”.

Vist que, per correu electrònic de 31/07/2025, l'entitat asseguradora de l'Ajuntament, ALLIANZ SEGUROS SA va formular les seves conclusions, en les quals exposa que:

“(…) PRIMERO: De acuerdo con la información recabada no parece que la deficiencia invocada como causa del citado accidente puede entenderse que vulnera los estándares de seguridad exigible, considerando que la misma es mínima y tolerable.

SEGUNDO: De acuerdo con la reiterada jurisprudencia, el estándar de eficacia que es exigible a los servicios públicos municipales no es de carácter absoluto, pues, en otro caso, convertiríamos a las Administraciones Públicas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados.

TERCERO: De este modo, los peatones deben desplegar una diligencia razonable que alcance a sortear los leves riesgos que deriven de los pequeños defectos que el mismo uso de los servicios pueda producir.

CUARTO: Según lo expuesto, consideramos que no existe responsabilidad alguna que le pueda ser imputada al Excmo. Ayuntamiento de Santa Coloma de Gramenet por el mencionado accidente cuyas circunstancias, por otro parte, únicamente constan en la declaración del reclamante. (...)”

Així mateix, ALLIANZ per correu electrònic de 24/02/2026 es reafirma en la seva postura, en el sentit de: *“Con la información obrante en el expediente, confirmamos postura recogida en las alegaciones remitidas en fecha 31/07/2025. No se aporta más documentación por parte del reclamante y el acta policial no recoge información distinta a la ya disponible, por lo que mantenemos la postura de no existe responsabilidad del Ayto.”.*

Atès que, segons l'article 67.2 de la LPAC, preveu: **“A més del que preveu l'article 66, en la sol·licitud que facin els interessats s'han d'especificar les lesions produïdes, la presumpta relació de causalitat entre aquestes i el funcionament del servei públic, l'avaluació econòmica de la responsabilitat patrimonial, si és possible, i el moment en què la lesió efectivament es va produir, i s'ha d'acompanyar de totes les al·legacions, els documents i les informacions que es considerin oportuns i de la proposició de prova, i s'han de concretar els mitjans de què es pretengui valer el reclamant.”.**

Atès que, la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (en endavant, LRJSP), estableix en l'article 32, apartats 1 i 2, els principis que regeixen la responsabilitat patrimonial i els requisits que han de concórrer i determina que: **“1. Els particulars tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques corresponents de tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que el particular tingui el deure jurídic de suportar d'acord amb la Llei.**

L'anul·lació en via administrativa o per l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu dels actes o disposicions administratives no pressuposa, per si mateixa, dret a la indemnització. 2. En tot cas, el dany al·legat ha de ser efectiu, evaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones.”

Tal i com assenyala la doctrina del Tribunal Suprem -Sentències de 26 de juny (recurs 6/4429/04), 29 d'abril (recurs 6/4791/06) i 15 de gener (recurs 6/8803/03) de 2008- per apreciar l'existència de responsabilitat patrimonial de l'Administració són precisos els següents requisits: **“a) La efectiva realidad del daño o perjuicio, evaluable económicamente e individualizado en relación a una persona o grupo de personas. b) Que el daño o lesión patrimonial sufrida por la reclamante sea consecuencia del funcionamiento normal o anormal -es indiferente la calificación- de los servicios públicos en una relación directa e inmediata y exclusiva de causa a efecto, sin intervención de elementos extraños**

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

que pudieran influir, alterando, el nexo causal. c) Ausencia de fuerza mayor. d) Que la reclamante no tenga el deber jurídico de soportar el daño”.

Vist que, pel que fa a la dinàmica de la caiguda, de conformitat amb la documentació que consta a l'expedient, es un fet provat que el fill de la reclamant va caure, d'acord amb la informació que consta en l'expedient. No obstant, la reclamant **no ha aportat cap documentació mèdica del menor que justifiqui les suposades lesions sofertes així com tampoc ha quantificat ni reclamat ser indemnitzada**, pel que no podem avaluar aquest suposat dany, i per tant, la indemnització resultant.

Atès que, perquè l'acció indemnitzatòria pugui prosperar, no és suficient amb l'existència d'un dany, sinó que, a més, el dany ha de ser efectiu i avaluable econòmicament, a més d'acreditar que la lesió sigui conseqüència directa del funcionament dels serveis públics, sense que intervinguin altres circumstàncies que trenquin el nexa causal necessari i la concurrència o llur inexistència, determinarà en cada cas, el grau de responsabilitat de l'Administració.

Vist que, la caiguda es va produir en un tram amb bona visibilitat i en un pla continu i, el pas de vianants era suficientment ample, i a més, no consta acreditat com o per quin fet concret el menor va caure.

En aquest sentit, es considera que els possibles danys soferts han estat ocasionats per altres causes i no com a conseqüència directa de l'estat de la via pública, ja que al ser un pas de vianants suficientment ample, l'obstacle era superable amb un nivell d'atenció mitjà i, segons consta en l'acta policial, l'infant de dos anys conduïa una moto de joguina impulsada per les seves cames; fet que trenca la necessària relació de causalitat entre el funcionament dels serveis públics i els danys soferts pel menor, no sent suficient per establir el nexa causal, el sol fet d'ensopegar o trepitjar una zona defectuosa.

Atès que l'anterior conclusió és coherent amb la doctrina de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a títol d'exemple, la “Sentència núm. 21/2006 de 17 gener”, en relació amb una caiguda en un carrer on mancaven dues rajoles: *“La visión de las fotografías de la citada confluencia impiden hablar de buen estado de conservación, lo cual vendría avalado por la propia orden de reparación del Ayuntamiento. No obstante ello, de las circunstancias de tiempo y lugar cabe apreciar que se trataba de un obstáculo superable con un nivel de atención medio. En consecuencia, y aún habida cuenta que compete a la Administración municipal el cuidado y atención de sus aceras como bienes de dominio público que son atendidas las competencias que le atribuye el artículo 25.d de la Ley de Bases y de Régimen Local, procede la desestimación, pues las circunstancias de tiempo, sobre las 17 horas, y visibilidad clara del obstáculo, no permiten apreciar que el estándar exigible de atención media resulte superado.”*

Atès que l'Ajuntament no pot ser responsable d'una caiguda fortuïta a la via pública i menys si l'obstacle era superable amb un nivell d'atenció mitjà ja que el pas de vianants era suficientment ample i hi havia bona visibilitat i, a més a més, l'infant de dos anys conduïa una moto de joguina impulsada per les seves cames. Per tant, cal concloure que es trenca la necessària relació de causalitat entre el funcionament dels serveis públics i els danys soferts pel menor, sent la reclamant qui té la càrrega de la prova.

Atès que la jurisprudència determina reiteradament que l'Administració no és una asseguradora universal de tots els danys que es produeixin en la via pública. Jurisprudència que també recull la “Sentència 1292 de 2023 de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya”: *“(…) Conforme a un reiterado criterio de esta Sala, no basta a la actora con afirmar que la calzada o la acera no es regular o se halla en mal estado para apreciar la existencia de responsabilidad patrimonial, por cuanto dicha responsabilidad solo surge cuando el obstáculo en la calle supera lo que es el normal límite de atención exigible al deambular, por no ser exigible como fundamento de una reclamación de responsabilidad patrimonial una total uniformidad en la vía pública, sino que el estado de la vía (hablando en un sentido comprensivo de acera y calzada) sea lo suficientemente uniforme como para resultar fácilmente superable, con un nivel de atención exigible socialmente. En definitiva, si bien con el reparo concreto más arriba significado, se comparte por la*

Sala en lo más sustancial la profusa argumentación desplegada por la sentencia, más arriba reproducida, concluyente a partir de aquella valoración de las pruebas practicadas de la no concurrencia del nexo causal (...)”.

Atès que, per tot l'esmentat, queda motivada la resolució i escau desestimar aquesta reclamació patrimonial.

Atès que, de conformitat amb el Decret d'Alcaldia número 2959, d'1 d'abril de 2025, s'ha delegat en la Cinquena Tinenta d'Alcaldesa de l'Àrea de Serveis Interns, Economia, Polítiques de Participació, Igualtat i Comerç, la facultat de resoldre aquest assumpte.

Per això, RESOLC:

Primer.- DESESTIMAR la reclamació patrimonial presentada en data 03/03/2025 per la Sra. [REDACTED], en representació del seu fill [REDACTED], per una caiguda en data 21/02/2025 -al seu parer- pel mal estat del paviment, en el carrer Lorenzo Serra, en concret, en el pas de vianants, d'aquesta ciutat.

Segon.- NOTIFICAR aquesta resolució a la persona interessada, al Departament de Via Pública de l'Àrea de Serveis Territorials i a la asseguradora ALLIANZ a través de la corredoria Marsh.

Cinquena tinenta d'alcaldesa de l'Àrea de
Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç

En dono fe,
El Secretari General

Signat digitalment per: María
Cristina Vargas Soria - DNI
[REDACTED] 3820 [REDACTED] (TCAT)
Data: 2026-05-05T19:23:17

Signat digitalment per: Antonio
Luis Peralta Garcerá - DNI
[REDACTED] 3326 [REDACTED] (TCAT)
Data: 2026-05-06T09:14:11